

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Petra Krajčoviča na neverejnom zasadnutí konanom 28. decembra 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. L.** pre trestný čin neodvedenia dane a poistného spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej už len „Tr. zák.“), o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2015, sp. zn. 1T 9/03, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obvineného **M. L. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. novembra 2015, sp. zn. 1T 9/03, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej už len „Tr. por.“) zamietol žiadosť obvineného M. L. o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného. Podľa § 73 ods. 1 písm. a/ Tr. por. neprijal záruku dôveryhodnej osoby matky obvineného M. L..

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne zdôvodnil (č. l. 1528, 1562 spisu).

Z bližšieho písomného odôvodnenia podanej sťažnosti vyplýva, že obvinený nesúhlasí s tým záverom súdu, že pokiaľ by bol prepustený na slobodu, mohol by opakovane ujsť a tak sa vyhnúť trestnému stíhaniu a trestu, ktorý mu hrozí. Predložený písomný sľub a záruka dôveryhodnej osoby sú podľa neho dostatočným dôvodom na to, aby sa zúčastňoval súdnych

pojednávaniu a nevyhýbal sa trestnému konaniu. Až do skončenia pojednávania a vydania rozhodnutia sa bude zdržiavať na Slovensku, kde nakoniec ešte stále má trvalý pobyt, pričom jeho družka je ochotná prísť za ním aj s maloletým dieťaťom.

Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadal, aby odvolací súd ešte raz prehodnotil dôvody trvania väzby a prepustil ho na slobodu.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol Krajským súdom v Košiciach predložený 23. decembra 2015 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o predmetnej sťažnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote. Na základe toho potom postupom podľa § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie jeho vydaniu predchádzajúce, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obvineného **nie je dôvodná**.

Podľa § 564 ods. 4 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu vykoná najvyšší súd podľa doterajších predpisov. Rovnako sa postupuje, ak vec postúpil krajskému súdu na vykonanie konania v prvom stupni nepríslušný súd.

Podľa § 564 ods. 5 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 konaním podľa odsekov 3 a 4 sa rozumie aj konanie o dôvodoch a lehotách väzby podľa doterajších predpisov vrátane konania o návrhu na predĺženie lehoty väzby najvyšším súdom.

Podľa § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. *obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť hneď zistiť, ak nemá stále bydlisko.*

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. *obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží*

ju bez meškania súdu. O takej žiadosti sa musí neodkladne rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí štrnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Čo je potrebné v prvom rade podotknúť je tá skutočnosť, že krajský súd s poukazom na vyššie citované ust. § 564 ods. 4 a 5 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 v posudzovanom prípade správne postupoval podľa „starého“ Trestného poriadku (zákon č. 141/1961 Zb., účinný do 1. januára 2006), keďže obžaloba bola v danej veci podaná na krajský súd 23. mája 2003, čo predstavuje právne relevantný okamih, určujúci aplikáciu spomínaného „starého“ Trestného poriadku, nielen pre samotné súdne konanie ale i pre konanie o dôvodoch a lehotách väzby. V konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého uznesenia nezistil pritom najvyšší súd ani žiadne iné porušenie zákona.

Pokiaľ ide potom o dôvod väzby v zmysle § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por., tak ani v súvislosti s konštatovaním jeho existencie prvostupňový súd nepochybil, keďže tento je u obvineného aj naďalej daný. S „konkrétnymi skutočnosťami“ odôvodňujúcimi obavu z možného úteku či prípadného skrývania sa, ktoré sú ozrejmené tak rozhodnutím o vzatí M. L. do väzby (obvinený bol do väzby vzatý uznesením Krajského súdu v Košiciach z 5. augusta 2015, sp. zn. 1T 9/03, s tým, že táto mu začala plynúť 5. augusta 2015 o 9.45 hod.; podania sťažnosti proti uvedeného uzneseniu sa vzdal) ako i v napadnutom uznesení sa sťažnostný súd plne stotožňuje.

Na margo spomínaných „konkrétnych skutočností“, ktoré majú v tom - ktorom prípade opodstatňovať dôvodnú obavu z následku resp. viacerých následkov uvedených v § 67 ods. 1 Tr. por., možno pritom poznamenať tú skutočnosť, že ich posúdenie je vždy na dôslednom zvážení príslušného konajúceho súdu, ktorý tu prihliada na všetky okolnosti posudzovaného prípadu, ako aj osobu a pomery obvineného. Neexistujú a ani nemôžu existovať v tomto ohľade žiadne nemenné kritéria.

Aj na danom mieste treba potom v kontexte už uvedeného opätovne upozorniť najmä na to, že voči obvinenému sa v pôvodnom súdnom konaní konalo ako proti ušlému podľa § 302 ods. 1 a § 305 Tr. por. a v jeho neprítomnosti bol na hlavnom pojednávaní 27. júna 2005 vyhlásený aj prvostupňový rozsudok, ktorým bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do tretej nápravno výchovnej skupiny (k jeho

neskoršiemu zrušeniu došlo už skôr uvádzaným uznesením krajského súdu z 5. augusta 2015, sp. zn. 1T 9/03). Na M. L. bol následne vydaný európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho dodania do výkonu právoplatne uloženého trestu odňatia slobody, na podklade ktorého sa ho podarilo po takmer 10 rokoch zadržať v Českej republike.

Ani podľa názoru sťažnostného súdu vzhľadom na predchádzajúce správanie sa obvineného, ktorý napriek tomu, že vedel, že sa proti nemu vedie na území Slovenskej republiky trestné konanie z jej územia ušiel a nebol na účely tohto zastihnuteľný, nemožno inak, ako konštatovať opodstatnenosť i ďalšieho trvania dôvodu tzv. útekovej väzby, keď navyše neopomenuteľná je v tomto ohľade i tá skutočnosť, že obvinený má neustále trvalý pobyt vedený na Slovensku, hoci niekoľko rokov žil so svojou družkou a deťmi v susednej Českej republike (tu nemal nahlásený ani len prechodný pobyt). Posledne uvedené skutočnosti, na ktoré upozorňoval samotný obvinený - s tým, že by sa zdržiaval v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu na území Slovenska, kde má aj nakoniec ešte stále evidovaný trvalý pobyt - tak svedčia nie v jeho prospech ale skôr v prospech existencie jeho väzobného stíhania.

Keďže obava z opätovného úteku či skrývania sa pred trestným stíhaním, ktoré sa aktuálne vedie na Krajskom súde v Košiciach po tom, čo bol pôvodný prvostupňový rozsudok z 27. júna 2005 zrušený, je u obvineného vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti aj naďalej reálna, správne nebolo zo strany prvostupňového súdu jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 72 ods. 2 Tr. por. vyhovené. Na uvedených záveroch nemôžu nič zmeniť ani skutočnosti uvádzané obvineným či už v podanej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, na hlavnom pojednávaní konanom 30. novembra 2015 (kde bol obvinený k podanej žiadosti vypočutý a kde bolo aj o nej rozhodnuté) alebo v samotnom odôvodnení podanej sťažnosti.

A napokon čo sa týka nemožnosti nahradenia väzby u obvineného M. L. ním predloženým písomným sľubom podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. či zárukou jeho matky, ktorú krajský súd kvalifikoval ako záruku dôveryhodnej osoby podľa § 73 ods. 1 písm. a/ Tr. por., tu mimo okolností uvádzaných v napadnutom rozhodnutí upozorňuje najvyšší súd na § 73 ods. 3 Tr. por., keďže obvinený je v predmetnom prípade stíhaný za trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 4 Tr. zák., uvedený v ust. § 62 ods. 1 Tr. zák.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunuciáte tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. decembra 2015

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová